

Etè albo fiat, & minimè ex non albo, nunc
verò factū nō albū, si fieret ex nō ente al-
bo, quod sit, nō albū fieret profecto ex nō
ente secundum illos, si non erat idem al-
bum & non album. Non est autem diffici-
le hanc dubitationem soluere. Dictum
est enim in naturalibus, quod modo ex non
ente, & quomodo ex ente sunt, quæ sunt.
At similiter utrisque opinionibus, ac pha-
tasis eorum, qui sibi ex aduerso addu-
bitant, attendere, stolidum est. Manife-
stum est enim, quod alteros eorum necesse
est falsum dicere. Hoc etiam ex illis pa-
ret, quæ secundum sensum sunt: nun-
quam enim idem quibusdam dulce, qui-
busdam contrarium appetit, non corruptis,
& laesis alteris organo sensus, & iudi-
cative predicatorum laporum. Hoc autem
item ita se habente, alteros quidem pu-
tandum mensuram esse, alteros verò mi-
nimè. Similiter autem, & de bono, & ma-
lo & turpi, & aliis huiuscmodi dico.
Nam non ponere esse, nisi ea, quæ appa-
rent, nihil differt ab iis, qui d'gium visu
supponentes, ex uno duo appetere fa-
ciunt, ac duo esse putant: propereā quod
tot apparent, & rursus vnum: illis nanque
qui visum non mouent, vnum appetet,
quod vnum est. Simpliciter autem incon-
ueniens est ex eo, quod præsentia viden-
tur mutabilia. & nunquam in eisdem per-
manentia, ex hoc veritate iudicare. Opor-
tet etenim ex eis, quæ semper similiter se
habent, nullamque mutationem faciunt
veritatem venari. Talia verò sunt, quæ
per mundum: hæc enim non quandoque
quidem talia, rursus autem alia apparent,
verum semper eadem, nullius mutationis
participantia. Præterea, si motus, & aliquid
motum est, omne verò ex aliquo in ali-
quod mouetur, oportet igitur quod mo-
uetur, esse in eo ex quo mouetur, &
non esse in eo, & ad hoc moueri, ac es-
se in eo, aut contradictionem non ve-
rificari secundum eos. At si secundum
quantum præsentia fluunt, & mouen-
tur, & hoc aliquis ponat, quampis verum
non sit, cur secundum quale non manent?
Videntur autem haud minimè ea, quæ se-
condum contradictiones sunt, de eo-
dem prædicare, ex eo, quod putant
quantum in corporibus non manere,
proprieā quod idem & quatuor cubito-
rum est, & non est: substantia verò,
secundum quale: hoc enim determinata
naturæ: quantum verò, indeterminata est.

A ὅντος, καὶ οὐδὲμη μὴ λευκοῦ γάρ δὲ γέγονε
μέρον μὴ λευκόν γέγονετ αὐτὸν μὴ διὰ τος λευ-
κοῦ τὸ γέγονεμον μὴ λευκόν. οὐτε δὲ μὴ δι-
ατος γέγονετ αὐτὸν εἰκεῖον, εἰ μὴ ἀπόρρη-
το λευκὸν τὸ ἄλλο πάλιν λευκόν. οὐτε επιν ḡ
σταλένει τῶν διπολέων τετύπων. εἴρηται γὰρ
ἐν τοῖς φυσικοῖς, πῶς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γέγονε-
ται τὸ γέγονεμα, καὶ πῶς ἐξ ὄντος. τότε μηδὲ
ὅμοιας προσέχειν ἀμφοτέρας τοῖς δέξιαις καὶ
ταῖς φυσικαῖς τοῖς δεξιοῖς αὐτῶν διαμοιβή-
ται τῶν, οὐδὲ τοῖς διαφοριζόντων, δῆλον γὰρ
τοῦ ποιῶντος, μὴ ἐφθατερόν καὶ λεπιδη-
μάριον ἢ ἐπέρεσον τὸ σύμπτυχον καὶ κεττίγον
ἢ λεχθέντων χυμάδην. πούτε δὲ ὄντος τοιταῖ,
C τὸ ἐπέρεσι μὴ ϕαστοντίστον μᾶθεν ἐτι, τὸν δὲ
ἐπέρεσι οὐχ ϕαστοντίστον. ὁμοίως δὲ τότε λέ-
γει πάλιν ἀράθου καὶ κακοῦ, καὶ καλοῦ καὶ
αιχοῦ, καὶ τῷ δὲ ἀλλοι τῷ τειούτων. οὐδὲν γὰρ
διαφέρει τοῦτο ἀξιοῦ, ἢ τὰ φυγόδραπτά
τοῦ τοῦ ὄψιν ἵστελλοστον τὸν δέσποτον,
καὶ ποιῶσιν ἐν τῷ ἑνὸς φάνερον θύμον. δέ τοι
τὸ ἐπέρεσι τὸ σώματα, καὶ πάλιν ἑνὸς
τοῖς αὐτοῖς, ἐν τούτου πειθῆς ἀκινήτας
τῶν κρίσιν ποιεῖσθαι. δέ τοι δέ τοι τῷ
τῶν πατέρων, καὶ μηδέποτε μεταβολή
ποιεῖσθαι, τὸ ἀληθές θηρόντα ποιεῖται δέ
το τῷ καὶ τὸν κόσμον. πάλιν τὸ δέ οὐχ ὅτε μὴ
ποιεῖται πάλιν δὲ αἰλοῦ φυγεῖται τοιταῖ δέ
ατε καὶ μεταβολῆς οὐδὲμιας ποιούσιται. δέ
το δὲ εἰ πέντος ὅτι, καὶ πινούμερόν πινεῖται δέ
πατέκιν πινος καὶ τοῦτο τοῦτο, δέ τοι πινούμερόν
τοῦτο εἰ εἰπεῖσθαι εἶται οὐκ πινούμεται, καὶ μὴ τοῦ
εἰπεῖσθαι, καὶ εἰς τοῦτο πινούμεται καὶ γέγονεμα
ἐπι τούτῳ. τὸ δέ καὶ τῶν αἰτίαστιν μὴ πινεῖται
αἰτίαστα καὶ τοῦτο, καὶ εἰ καὶ τὸ ποσὸν
πινούμετος τοῦτο δεῖσθαι πεῖται πινούμεται, καὶ τοῦ
τοῦ δεῖται, καὶ μηδὲ εἰς αἰτίας οὐ, διὸ πάλιν
το πινεῖται οὐ μέρες φάνεται, γὰρ οὐχ οὐκέτε
καὶ ταῖς αἰτίαστοις τοιταῖ κεττηγόρων, εἰ τοῦ
το ποσὸν ἵστελλομένη μὴ μέρεψι δέ τοι το σωτ-
μάτων, διὸ πάλιν τοῦτο περιέπικυ τὸ αὐτό, καὶ
τοῦ δια-

ἐπι τοῦτο. οὐδὲ οὐδέτε τὸ ποσόν. τοῦτο γάρ τῆς αἰτίαστης τὸ δέ πινούμεται, τῆς αἰτίαστης